

Afdelings Disciple et for Livet frugtbringende Indblik i den klassiske Oldtids Literatur, Mytologi, Antikviteter og Kunsthistorie. Mindretallet mener endog, at der ved en saadan Undervisning langt bedre kan raades Bød paa den omtalte Mangel i Henseende til almindelig Dannelse, end ved at fortsætte Undervisningen i latinisk Sprog for Disciplene af denne Afdeling i 5te og 6te Klasse. Mindretallet kan ikke med Flertallet tillægge en saadan, med forholdsvis saa Timer forskat Undervisning i latinisk Sprog nogen synderlig „almeendannende Betydning“. Naar imidlertid Undervisning i latinisk Sprog som hidtil skal ophøre med 4de Klasse, maa den omhandlede Undervisning i „Oldkundskab“ ogsaa omfatte den latinske Literatur og Kultur. Der er formentlig ingen Grund til at betvivle vore Filologers Evne til at meddele en saadan Undervisning i Oldkundskab, og det fornødne Undervisningsmateriale, navnlig Oversættelser af de klassiske Forfattere, vil nok komme til Stede, naar en saadan Undervisning fremfalder Trangen dertil. At fortsætte Undervisningen i latinisk Sprog udover 4de Klasse for alle Disciplene af den matematisk-naturvidenskabelige Retning, alene for at et lille Mindretal af saadanne Disciple (de vordende Theologer og Jurister) kunne fritages for den i Lov 1ste April 1871 § 7 paahudte Tillægseksamen, vilde være at tillægge den med denne Eksamen for et saadant Mindretal forbundne Ulejlighed altfor stor Betydning.

I Henseende til Religionsundervisningen skal Mindretallet erindre om, at denne ifølge Afdg. 5te Aug. 1871 § 2 Nr. 5 allerede skulde ophøre med 3dje Klasse. Senere (nemlig ved Afdg. 15de Juni 1877) er en fri Religionsundervisning indført i 5te og 6te Klasse og ved Afdg. 16de Juni 1882, ifr. Kirke- og Undervisningsministeriets Cirkulære af 21de Juni s. A., genindsattes Undervisning i Religion med 1 ugentlig Time i 4de Klasse. Samtidig bortfaldt den Bemyndigelse, Rectorerne tidligere havde haft til at fritage de konfirmerede Disciple

af 3dje Klasse for Deltagelse i Religionsundervisningen. — Skønt denne Undervisning saaledes siden 1871 betydelig er udvidet i de lærde Skoler, har nu Flertallet fundet Anledning til at foreslaa, dels: at Undervisning i Religion ved Lov fastslaaes som Undervisningsfag i 5te og 6te Klasse (med mindst 2 ugentlige Timer), dels: at der ved 4de Classes Hovedeksamen optages en mundtlig Prøve i Religion. Med Hensyn til det sidste Forslag skal Mindretallet bemærke, at en afsluttende Eksamenprøve overhovedet ikke vel stemmer med dette Fags Karakter og dets Stilling i Undervisningen, og at det maa være forbunden med særlig Betænkelse at skabe et nyt Eksamenfag i 4de Klasse, for hvis Vedkommende der allerede nu fra alle Sider Klages over Overlæsselse. Da der ikke er tilbøjet eller vil kunne tildeles Religionsundervisningen i 4de Klasse mere end 1 ugentlig Time, vil en Eksamenprøve ved Udgangen af denne Klasse være en pædagogisk Urimelighed, og den deri liggende Skærpselse af Forbringerne til Religionsundervisningen er saa meget mere umotiveret, som Konfirmationsforberedelsen hos Præsten vistnok for de fleste Disciples Vedkommende netop falder i det nævnte Skoleaar. Den ved Afdg. 30te Aug. 1880 indførte almindelige Forberedelseksamen, der svarer til de lærde Skolers 4de Classes Hovedeksamen, medfører ikke nogen Prøve i Religion, og man kan formentlig ikke gøre Religion til Fag ved en saadan Eksamen uden samtidig at træffe Bestemmelser om Vægten af den i et saadant Eksamenfag opnaaede Karakter og om Stillingen for de Disciple, der som ikke hørende til Folkekirken, maatte fritages for denne Bestanddel af nævnte Eksamen. — Flertallets Frygt for, at Religionsundervisningen i 5te og 6te Klasse skulde have en usikker Stilling, fordi den beror paa en administrativ Ordning, kan Mindretallet ikke dele.

Under Hensyn til de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, ser Mindretallet